

No. 6.

10de Februar 1889.

15de Marg.

Fisseren og hans Søn.

(Forts. fra forr. No.)

Knud spaaede rigtig. Senad Morgens-
stunden lod der et Rødsfud, nok et og
nok et lige efter hinanden; det var
tydeligt, at her var stor Fare paaferde.
I et Nu var Knud lysvaagen og i
klæderne igjen; hvert Spor af Træt-
hed var forsvundet nu, da det gjaldt
at bringe Hjaelp. Hans Hustru blev
bleg, da hun hørte Rødsfuddene, og
den samme knugende Angst greb hende,
som hun havde følt om Aftenen, før
Manden kom hjem; men hun sagde
ikke et Ord og hjalp ham blot hurtig
og slinkt med at komme afsted.

Nede ved Stranden var allerede en
hel Del Menneſter forsamlede, men
selv de skjæfſte blandt Fisſerne rystede
betænkelige paa Hovedet: det var alt
for voveligt at gaa ud til Skibet i

Mørke under en ſaadan Storm, den
værſte, de havde havt i lange Tider.
Der ſaa ogſaa uhyggeligt ud der nede
ved Kysten. Havet bruſede og brølede
og vælte de taarnhoie Bølger ind mod
Kysten, hvor de brødes med en græ-
dende Larm og overſprøtede alt i
Nærheden med et tæt, hvidt Skum.
Kvinder og Børn maatte kaſte ſig ned
paa Jorden, naar Vindſtødene kom,
for ikke at rives omkulde. Af og til
kunde man høre Rødraab fra Skibet,
der ikke var langt fra Kysten, og trods
Mørket kunde man ſkimte, hvordan
det blev kaſtet hid og did af Bølgerne.

"Vi ka ikke hjelpe, ſaa gjerne vi
vilde," ſagde Fisſerne til hinanden,
"ſætte Livet til uden at kunne udrette
noget, det var jo Galmands Værk."

"Ka vi ikke hjelpe? Hvad er det
for Kryſtere, der tale ſaadan?" lod nu
Knuds kraftige Stemme gjennem Stor-

men. "Skal vi sidde her med Hænderne i Skjodet, mens de der ude er i Fare og beder os om Hjælp? Hvor kan vi saa vente, at nogen skal bryde sig om os, naar vi kommer i Nød? Vorherre kan hjælpe, det ved vi alle, og dem der ude vil han hjælpe ved os! Den bedste Vaad i Søen! og de bedste Mænd ved Karerne! sætte vi Livet til derude, er det dog bedre at dø, idet man gjør sin Pligt, end leve med Skam som en feig Slyngel!"

Den Tiltale hjalp. Fire unge Fiskere sprang frem for at gjøre Vaaden flod, og snart var den langt ude paa Bølgerne. Dagen begyndte at gry, og Folk paa Kysten kunde nu se det store Skib, som tumlede om derude, og endel Mennesker, som slyngede sig til Master og Louge. Vaaden nærmede sig Skibet, men hver Gang, den var ganske nær, slyngede Bølgerne den tilbage; saa forsvandt den pludselig for deres Blik, og de frygtede, den var kantret; men efter nogen Tids Forløb dukkede den frem igjen fra den anden Side af Skibet, hvor Bølgegangen var mindre voldsom. Der var nu flere Mennesker i Vaaden, og den nærmede sig hurtig Land, men de saa med Skræk, at endnu et Par Skiffelser slyngede sig til det synkende Brag. Nu lød der Hurraraab fra Land, Vaaden lagde til, og de reddede, sex i Tallet, blev bragte iland. Knud blev i Vaaden, han vilde ud at frelse de to paa Braget: Kapteinen og første Styrmand; de vilde være de sidste, der forlod Skibet; men da de skulde ned i Vaaden, viste det sig, at de var for mange til at rummes i den; hvis der skulde være Haab om

at naa Land uden at kantre, saa maatte de lade dem blive tilbage; "men kun for en Tid," tænkte Knud ved sig selv.

"Vil du ud igjen, maa du gaa alene!" raabte de fire unge Fiskere, som havde været med, "vi gaar ikke! anden Gang er det den visse Død! De to derude kan ikke reddes!"

"Saa maa jeg tage min egen Vaad," svarede Knud rolig. "denne her kan jeg ikke magte alene," og uden at spille et eneste Ord paa de ængstede Fiskere, sprang Knud iland og hen til sin Vaad. En af de unge Fiskere kom løbende:

"Det er da ikke dit Alvor, Knud, at gaa i den Nøddestak i en saadan Storm? Du kan ikke staa dig alene. Bliv hjemme!"

"Jeg fik aldrig Fred i min Sjæl, blev jeg hjemme," svarede Knud. "Jeg tør jo ikke hjælpe mig, saa maa jeg gaa alene. Havde jeg blot en ved Skarret, saa kunde jeg nok klare mig," spjælede han til, medens han satte Vaaden i Søen; "men her er jo ikke en, der har Nød i Bryttet."

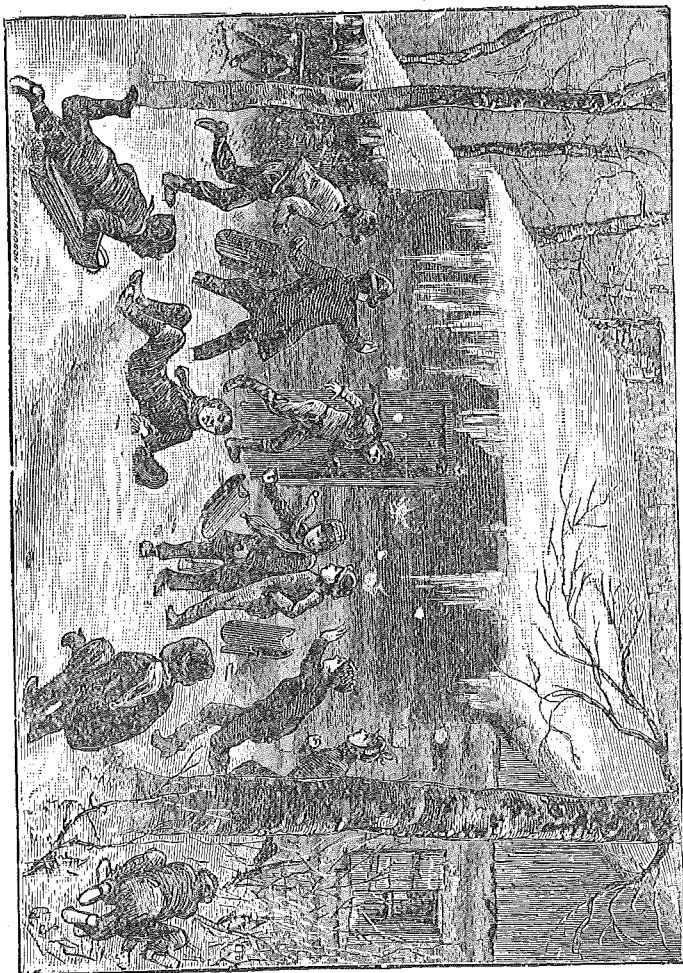
"Det har jeg, Fader! tag mig med!" og Knuds tolvaarige Søn satte allerede Foden paa Kælingen.

(Fortf.)

Gaade.

Hvis mit første sig i mit hele satte,
Mit heles Eier vist ikke holdt af det;
Ehi mit første er ikke net, maa du tro,
Hvad enten paa fire det gaar eller to.
Mit sidste har i Musikken hjemme,
Det bruges af Instrument og af Stemme,
Norsk er det dog ikke, det maa du ei
glemme.

Winterforpielse ved 'Løg'-Skolehuset.

Giv Gud Æren!

Þave Hadrian den sjette lod to Byer afmale paa en Tavle, den ene var Utrecht, hvor han var født, den anden var Löwen, hvor han havde været paa Højskole, og han lod skrive ovenover:

"Utrecht har plantet mig, Löwen har vandet mig." Men nedenunder stod Keiser Karl den femtes Billede med disse Ord: "Og Keiseren har givet Æyten."

Da skrev en med Kridt nedensfor: "Herved har Gud intet gjort!"

Kvitteringer.

Til det nye Skolelærerseminar i Sioux Falls:

Ved Pastor J. A. Thorsen: Fra Kvale Distrikt, ved Karine Garvik: Maria Sættre 0.10, Sarah Helgesen 0.10, Fertine Garvik 0.10, Otto Dahlen 0.05, Karl og Peder Hettne, hver 0.05, Karen, Karoline og Kristin Hettne, hver 0.10, John Lund 0.10, Karine Garvik 0.10, Lena Thronbjon 0.10, Hendre Bentz 0.10, Lewis, Bertha og Nora Lewison, hver 0.05, Martha Gulbraa 0.10, Ida Gulbraa 0.05, Thilda Waalk 0.05, Ole Holten 0.05, Kari Ulleberg 0.05, Mathea og John Ulrich, hver 0.05, Ole Holten 0.25, Hellet Holten 0.10, Maret Lien 0.10, Bertine Dale 0.10, Oscar Bistad 0.05, Ole Schiten 0.25, Lauritz Haukom 0.10, A. Vaffen 0.10, Ole og Dline Moe, hver 0.05, K. Kaasa 0.05, Gurine Grene 0.05, Ole Wahlen 0.10, Arnold og Albert Amundson, hver 0.10, Kristen Pederson 0.10, Edvard og Klara Neatveit, hver 0.10, Minnie Neatveit 0.05, Dline, Ida og Edvin Berge, hver 0.10, Anne og Magli Dahle, hver 0.10, Karl Gutru 0.08, Maline, Halvor og Albert Hankom, hver 0.10, Bertinus Hankom 0.05, Fredrik Dahlen 0.05, Luri Dahlen 0.10, Mognhild Gulbraa 0.10. Tilf. \$4.78.

Ved Do.: Fra Vestre Sølvernes Distrikt, ved Eina Hankaas: Eina Hankaas 0.10, Asta, Nasty og Sederin Naby, hver 0.25, Gunhild Nordskog 0.25, Kjesti Ro 0.25, Jens Ulrich 0.25, Sigurd Hankaas 0.15, Thilda Ro 0.15, Olina Lia 0.15, Albert Anderson 0.10, Olina Hankaas 0.10, Bertina Wafte 0.10, Adolf, Maria og Serine Ulrich, hver 0.10, Erik, Edvin og Debrit Wafte, hver 0.10, Kasper, Selma og Kjesti Ro, hver 0.10, Thorsen Hankaas 0.10, Torgrim Olsen 0.13, Erik og Barbra Wafte, hver 0.10, Serine Lia 0.10, Klara og Julius Ro, hver 0.05, Jensine Sølvernes 0.05,

Marie Sølvernes 0.06, Dorthea Wafte 0.05, Julius Ulrich 0.05. Tilf. \$4.09.

Ved Do.: Fra To Skolebistrikt, ved Berline Bræfeto: Bertine, Mills og Thea Bræfeto, hver 0.10, Corah Bræfeto 0.05, Thea .10 og Theodor Mohn 0.05, Gunhild Wigdal 0.10, Karoline, Hanna og Louise Berg m, hver 0.10, Thorsen og Theodor Teigen, hver 0.10, Philip og Paul Mohn, hver 0.05, John, Hanseman og Johan Grovedal, hver 0.05, Corah og Herman Johannesen, hver 0.10, Marie Gunneson 0.25, Anna og Emma Greger, hver 0.10, Bertha Wilson 0.15, Jøgen og Olaus Evenson 0.10, G. G. Mogen 0.15, Hans Johnson 0.10, Karina Johnson 0.08, Krin Johnson 0.10, Sara og Christ Gulson, hver 0.10, John Johnson 0.10, Bertine Mohn 0.10. Tilf. 3.18.

Ved Do.: Fr Thorsnes Skolebistrikt, samlet ved Hans Hølen: Hans og Ingeborg Hølen, hver 0.10, Minnie, Oscar, Albert og Edwin Thorsnes, hver 0.10, Corah og Bennie Do., hver 0.05, Thoralb Thorsnes 0.20, Olaus Thorsnes 0.10, Ole Onstad 0.10, Anne Wessum 0.05, Ingeborg og Eina Forberget, hver 0.10, Theodor Thomsson 0.10, Andreas og Andrine Haugen, hver 0.10, Lena Rendal 0.10, Ella Rendal 0.25, Inger Berg 0.10, Ole, Berthe, Marie og Louise Thorsnes, hver 0.10, Lewis og Lovine Pie, hver 0.05, fra en Ubenævnt 0.05. Tilf. \$2.65.

Ved Past. Chr. Pederson: Løn-indsamling ved Konfirmander i 8ste Zion: Inge Mathea Knudsen 2.10, Anna Olsen 1.15. Samlet ved Søndagskolebørn i Benson: Paul Johnson 0.35, Mrs. Alsaker 1.41, Peder Sigurd Frøsvold 1.12, Carrie Lee 1.23, Sver Hatlelid 0.26. Tilf. \$7.62.

Sum: \$22.32.

Entered at the post office Minneapolis, Minn., as second-class matter.

"Fædrelandet og Emigrantens" Trykkeri,
Minneapolis, Minn.